

[Gade]

ordningen har fungeret på. Det mener jeg. Der er mange ting, man kan kritisere ved den måde, denne ordning har fungeret på.

Det, jeg tager stilling til, og det, vi stemmer efter i dag, er, at vi tror, vi var dårligere stillet ved ikke at have en lovgivning på dette område, når vi skal forbedre lovgivningen og gå videre ad den vej.

Jeg tillader mig at tro på, at selv om socialdemokraterne ikke netop har været specielt offensive på disse punkter i denne diskussion, så kunne det være, at der eksisterer så megen vekselvirkning mellem basis og top også i det parti, at der måske kunne komme en bevægelse i gang, og at vi måske i en anden parlamentarisk situation kunne få en lidt mere dynamisk fremtræden fra socialdemokraternes side, et løfte eller nogle bemærkninger og nogle forslag i retning af, at man vil lave en anden samfundsrepræsentation. Det tror jeg da er muligt. Der er da så meget, der er muligt med socialdemokraterne, selv om det ikke ser sådan ud, når man står og kigger på dem. Det kan da være, at det er muligt om nogen tid, om nogle år, i en anden parlamentarisk situation, måske næste år, efter et valg – ja, hvad ved jeg?

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Hr. Gade glemte at svare på, hvordan han og SF ville bedømme ordningen, som den faktisk ser ud i dag, og som den faktisk har fungeret i 7 år – altså når man dropper alle de illusioner om, hvad man måske kan få ændret den til, som har vist sig at lide skibbrud i 7 år nu. Hvordan vurderer SF ordningen, som den faktisk er? Er den så bedre eller værre end ingenting? Det synes jeg man skylder et svar på.

Hr. Erling Jensen sagde, at ordningen har bevirket bredere samfundshensyn, og jeg ved ikke hvad. Jeg vil sige til hr. Erling Jensen, at selv om han har siddet som minister for denne ordning i det meste af perioden, så ved han ikke et klap om, hvorvidt den har ført til bredere samfundshensyn, for han har aldrig nogen sinde fået en rapport eller en beretning fra de samfundsrepræsentanter. Han må ikke få sådanne rapporter og beretninger. Vi kan konstatere, at hr. Erling Jensen forleden dag stemte imod, at disse repræsentanter kan fortælle deres minister, kan

fortælle folketinget, hvordan de overhovedet har ført det bredere samfundssyn ind i bankernes dispositioner, hvilke møder de har været til, hvilke sager de har ført frem, og hvor de måske er kommet til kort. Det ville hr. Erling Jensen forleden dag og med ham hele den socialdemokratiske gruppe ikke være med til at give disse repræsentanter som en konkret opgave med de tilsvarende pligter og rettigheder. Det ville han ikke, og han har aldrig nogen sinde kunnet få det tidligere.

Jeg synes, det er interessant i dag at konstatere, at da de radikale i sin tid stemte for denne ordning – og socialdemokraterne sagde i øvrigt noget tilsvarende – udtalte fru Dagmar Andreasen på de radikales vegne, at hun knyttede det håb til ordningen, at den måtte føre til et mere åbent forhold mellem banker og befolkning. Der er ikke skygge af udvikling i den retning. Der er tavshedspligt. Der er loyalitetspligt. Der er ikke mindst kommunikation mellem disse såkaldte samfundsrepræsentanter og så den befolkning, som de foregiver at skulle repræsentere.

Erling Jensen (S):

Jeg forstår naturligvis godt, at det kræver megen ordrigdom at skulle forsvare sammenkøblingen af fremskridtspartiets og VS' holdning omkring samfundsrepræsentation, men derfor kan vi alligevel godt konstatere, at hr. Wilhelm ikke har ret, når han siger, at jeg og tidligere handels- og industriministre ikke har modtaget meldinger, der viser os, at denne ordning – dens lidenhed taget i betragtning – alligevel har værdi. Rent faktisk har vi diskuteret denne ordning hvert eneste år, siden den blev indført, og hvert år har forskellige ministre haft lejlighed til at fortælle, at vi har haft direkte kontakter på samfundsrepræsentanternes initiativ, at bank- og sparekassetilsynet har haft sådanne direkte kontakter på samfundsrepræsentanternes initiativ.

Hvis hr. Wilhelm ville gøre sig ulejligheden, når han nu gør sig så megen umage i øvrigt, med at gennemgå sammensætningen før og efter indførelse af samfundsrepræsentanter, ville han se, at samfundsrepræsentanten overordentlig ofte tilhører en helt anden gruppe dér, hvor samlingen af repræsentanter tidligere var for ensidig. Altså har jeg ret i mine synspunkter, uanset hvor mange detaljer hr. Wilhelm endnu en gang i år – så er